

[Thestrup.]

gørelse i administrationen, og det er skam ikke så meget embedsmændenes afgørelse, jeg tænker på, men det er ministrenes afgørelse af de administrative sager. En del af disse bliver vi bekendt med og kan rejse indsigelse over for og har adgang til kritik af. Men hvad med dem, vi ikke bliver bekendt med? Hvad med dem, som vi ikke får noget at vide om? Der står vi uden nogen mulighed for at øve den kritik, som det i virkeligheden er det rigtige at man kan øve fra folketingets side.

Hr. Poul Dam sagde, at staten måtte vi ikke opfatte som noget, der var borgerne modsat, noget, som borgerne skulle være imod. Jeg er ganske enig med hr. Poul Dam deri. Staten er netop borgernes stat. Det skal netop være sådan i staten, at det er borgernes meninger, borgernes bestemmelser, der bliver afgørende, men så er det unægtelig også en forudsætning, at borgerne ved, hvad der sker i denne stat.

Jeg vil gerne sætte en streg under det, hr. Niels Helveg Petersen sagde om, at vi får jo en del administrative afgørelser at vide, men vi får dem ukontrollabelt og sikkert i adskillige tilfælde forkert. Det, vi ville opnå ved fuld offentlighed, ville netop være, at det var kontrollabelt, og at det var rigtigt.

Jeg skal indrømme hr. Niels Westerby, at dette forslag er ikke en hastesag, men det er jo undertiden sådan, at der er ting, der, selv om det ikke er hastesager, kræver et initiativ; det er det, vi mener har været nødvendigt her, og det har været vor grund til at tage denne sag op nu.

Jørgen Peder Hansen: Jeg vil gerne have lov til at takke for besvarelsen af de spørgsmål, jeg stillede i første omgang. Jeg er særdeles tilfreds med at høre, at forslagsstillerne er parat til at drøfte personalets anliggender. Det er klart, at det kan ikke ske her; det må ske, som hr. Thestrup nævnede det, i et kommende udvalg, og det var også det, vi var interesseret i at få bekræftet.

Hr. Thestrup nævnede, at behandlingen af sagerne, hvis vi fik fuld offentlighed, ville blive både bedre og lettere. Jeg er kun delvis enig med hr. Thestrup i denne formulering. Bedre; ja, jeg tror egentlig også, at vi ville

få i hvert fald en mere åben og måske også en mere tillidsfuld behandling, og en bedre behandling kan man vel heller ikke se bort fra at vi måske kan opnå. Men at behandlingen samtidig skulle blive lettere, det vægrer jeg mig meget ved at tro på. Jeg er klar over, at der kan være enkelte tilfælde, man kan henvise til, hvor en behandling vil fremstå som værende lettere; nu hørte vi for et øjeblik siden nævnt en sag i Odense, og den slags kan man jo meget let stå og slynge ud her, for det har man ingen skygge af mulighed for at bevise, men jeg vil vægre mig ved at tro det, for vi må da nderligt håbe, hvis vi gennemfører en sådan lov netop med henblik på offentlighed i forvaltningen, at den så også vil blive benyttet af borgerne.

Jeg hørte i radioen forleden dag bemærket af en af pressens tillidsmænd, at man følte sig som offentlighedens repræsentanter inden for pressen. Det er rigtigt. Det er væsentligt, at det er sådan, men jeg håber bare ikke, at det alene vil være pressen; man må også i givet fald håbe på, at menigmand vil interessere sig for det. Og jeg er helt overbevist om, at kvalitet hænger også meget nøje sammen med, at man i hvert fald har et vist minimum af arbejdskraft, og det var derfor, jeg stillede spørgsmålet; derfor og måske også på baggrund af, at vi nu for ikke så forfærdelig længe siden havde en debat her i folketinget om rationalisering i administrationen, vil jeg gerne have en bekræftelse på, at man er parat til, hvis man skrider til en sådan lovgivning som denne, også at dække det personalemæssige ind netop for at opnå det, som jeg forstod at hr. Thestrup lagde megen vægt på, det kvalitative.

Ja, ellers har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg synes, jeg vil slutte med at sige, at jeg mener ikke, at der her i debatten er kommet noget som helst frem, som forrykker det indtryk, vi har i mit parti, nemlig at det for enhver pris har været afgørende for VKR — måske fordi man føler glæde over at se VKR stå sammen her — at få fremsat et sådant lovforslag, men at man har haft lidt vel travlt med at få det fremsat; jeg kunne have ønsket, at den mellemliggende periode fra 1964 til 1967 havde afkastet nogen interesse, men lad os håbe på, at vi kan få et godt samarbejde om denne udvikling i udvalget.